

Dr. Strangelove

Dr. Strangelove eller hur jag slutade ängslas och lärde mig älska bomben är en klassiker som även i dag – snart fyrtio år efter premiären känns aktuell. Det är en klarsynt satir full av referenser till verkligheten. Filmen bygger på en seriöst menad roman och handlar om hur lätt det skulle vara att sätta igång ett kärnvapenkrig av misstag.

Rekommenderad: Gymnasiet

En filmhandledning av
Anna Magnusson Hedelius

Filmens handling

I filmens öppningsscener ser vi ett hav av täta moln. Endast några bergstoppar sticker upp i fjärran. En röst berättar att en topphemlig domedagsmaskin är under konstruktion – en maskin som kan förgöra jorden.

Medan förtexterna till filmen blinkar förbi ser vi hur ett bombplan på hög höjd dockar fast i ett annat plan för bränsleöverföring till ackompanjemang av ljuv musik.

Bildväxling. Natt på Burpelsons flygbas i USA. Kapten Mandrake får ett telefonsamtal från general Jack D Ripper. Generalen påstår sig per telefon ha fått veta att landet har blivit anfallet av ryssarna. Han beordrar Mandrake att sätta plan R i verket. Han ger också order om att alla privata radioapparater ska beslagtogs, eftersom det finns risker för att basen den vägen kan utsättas för sabotage.

Av en berättarröst får vi veta att ett antal kärnvapenladdade amerikanska B52:or finns i luften dygnet runt för att kunna bemöta ett eventuellt ryskt kärnvapenanslag. Bomplanen kan alla nå sina mål i Sovjetunionen inom två timmar.

På ett av planen läser besättningen Playboy och halvslumrar när de plötsligt får ett kodat meddelande. FGD 135 lyder koden och efter rådfrågan i kodboken visar det sig att basen beordrar plan R. Ombord möts beskedet med stor förvåning, men när de får bekräftelse från basen är det inte mycket annat att göra än att ladda upp för kärnvapenstrid. Vid rodet sitter major Kong, som nu drar på sig cowboyhatten och håller ett improviserat tal till sin besättning.

General Buck Turgidson får nyheten om händelserna via sin halvnakna sekre-

General Turgidson och Dr. Strangelove i en bisarr ordväxling i Krigsrummet.

terare som tar telefonen då han är i badrummet. När han så småningom förstår att det är ett allvarligt tillbud åker han till Pentagons krigsrum.

På Burpelsons flygbas instruerar general Ripper sina män via basens högtalaranläggning: "Fienden kan ha många ansikten, men vi måste stoppa honom. Anfall allt som kommer nära, skjut först och fråga sen". Då Mandrake är i färd med att utrymma basen hittar han en liten radioapparat, som spelar glad musik. Han skyndar till generalen för att visa sitt fynd. Eftersom radion inte rapporterar något om attackerna kanske det trots allt bara handlar om en övning, tror han. Men Ripper låser dörren och tillrättavisar Mandrake eftersom han inte har följt orderna.

Mandrake förstår att det är Ripper som har iscensatt hela attacken och inte har någon intention att återkalla planen. Han upptäcker snart att dörrarna till kontoret är låsta och att Ripper har en revolver. "Krig är för viktigt för att lämnas till politikerna", säger Ripper som en parafra på den franske premiärministerns Georges Clemenceaus ord vid slutet av första världskriget ("Krig är för viktigt för att lämnas till generalerna"). Rippers tes är att kommunisterna orenar amerikanarnas dyrbara kroppsvätskor, vilket han inte längre tänker tolerera. På B52:an börjar besättningen samtidigt sätta plan R i verket.

I Pentagons krigsrum redogör Turgidson för läget inför president Muffley och landets ledning. Det är omöjligt att återkalla bombplanen, efter-

som de enligt manualen har läst sina radiomottagare för kodade meddelanden. Endast en speciell kod på tre bokstäver kan göra att B52:orna blir öppna för kommunikation igen.

Presidenten kräver att få tala med general Ripper för att få tag i koden. Men eftersom basen är avspärrad går det inte att nå honom utan att ta sig in med militära medel.

Den ryske ambassadören DeSadeski kallas till Pentagon och med hans hjälper ringer de upp Sovjetunionens premiärminister Dimitri Kissef. Ett slagsmål utbryter mellan Turgidson och ambassadören varpå presidenten avbryter dem med den ironiska kommentaren: "Gentlemän, ni kan inte bråka här, det här är krigsrummet." Anledningen till Turgidsons påhopp är en liten kamera med vilken ambassadören har smygfoto-graferat. DeSadeski påstår att Turgidson har försökt plantera den på honom.

På flygbasen ses hur en kolonn närmar sig genom ett kikarsikte. Basens militärer förmodar att det är ryssar i stulna amerikanska bilar och öppnar eld. I själva verket är det deras landsmän som försöker komma igenom för att få tala med Ripper. I Pentagon har presidenten nu fått kontakt med den överförfriskade ryske premiärministern. Presidenten förklarar situationen på ett enkelt pedagogiskt sätt, nästan som för ett barn. "En av våra befälhavare blev lite lustig i huvudet. – Han beordrade våra plan att attackera ert land. – Om vi inte har möjlighet att återkalla planen blir vi tvungna att hjälpa er förstöra

dem”. När ambassadören tar luren berättar premiärministern om domedagsmaskinen, som ryssarna har och som kan förstöra allt människo- och djurliv på jorden.

På flygbasen berättar Ripper för Mandrake om sin rädsla för att kommunisterna försöker fluoridera det amerikanska dricksvattnet, något ryssarna själv inte påverkas av, eftersom de bara dricker vodka. Det öppnas eld in i kontorsrummet och Ripper tar fram en kulspruta ur en golfbag.

I Pentagon berättar ambassadören med ödesmättad röst om domedagsmaskinen. Vid ett kärnvapenöverfall på Sovjetunionen utlöses den automatiskt. Presidenten ifrågasätter varför ryssarna har konstruerat en sådan maskin och ambassadören förklarar att anledningen var rädslan att komma efter i domedagsracet. Med New York Times som källa har de förstätt att amerikanerna konstruerar något liknande.

Det är nu den rullstolsbundne Dr. Strangelove konsulteras. Han är en före detta nazist som blivit chef för vapenforskning och utveckling i USA. Jo, USA har haft planer på en domedagsmaskin, men de är på hans inrådan nedlagda. Han förklarar också att hela meningen med domedagsmaskinen är att den ska utlösas automatiskt. Endast då gör den att fienden drar sig för att anfälla. Men han tillägger ryttande att hela poängen med maskinen går förlorad om den är hemlig. DeSadeski förklarar att presidentens mening var att den inom kort skulle presenteras för partikongressen som en överraskning.

På flygbasen fortsätter eldstriden ända in i kontorsrummet medan Ripper fortsätter att berätta om fluorideringen och dess konsekvenser. När Burpelson så småningom är intaget av de främmande trupperna förstår Ripper att slaget är förlorat. Han går in i badrummet och skjuter sig. Under inga omständigheter vill han lämna ut koden.

Ombord på B52:an visar radaren att en missil närmar sig med hög fart. Besättningen försöker väja och lyckas nästan. När missilen detonerar undkommer de med några mindre eldsvådor, men större delar av planetens utrustning, bland annat radion, förstörs.

Mandrake lyckas knäcka koden tack vare ett av Rippers kladdpapper, där det står skrivet Peace on Earth och Purity of Essence kors och tvärs. I samma stund skjuter en överste sig in i rummet, konstaterar att Ripper är död och uppträder hotfullt mot Mandrake trots att denne säger sig ha knäckt återkallningskoden.

Ombord på B52:an är all radiokommunikation död. Planet tappar också

bränsle. Navigatören konstaterar att de kan nå de båda målen, men ej ta sig tillbaka till någon bas. De flyger lågt och kan inte ses av rysk radar.

Den enfaldige översten på flygbasen vägrar att samarbeta med Mandrake. Allt han har fått order om är att få Ripper till telefonen för att prata med presidenten. Mandrake övertygar honom om att själv få ringa presidenten från en mynttelefon. Han saknar mynt och får till sist översten att skjuta sönder Coca cola-automaten i jakt på växel.

Tillbaka i Pentagon jublar männen när koden har nått dem och bombplanen kan dras tillbaka. Samtliga plan utom fyra stycken som är nedskjutna, har vänt. Men snart ringer en rosenrandande premiärminister från Sovjetunionen. Han påstår att ett av planen fortfarande är i luften. Presidenten uppmanar ryssarna att skjuta ned även det fjärde planet.

På B52:an fortsätter bränslet att läcka och det visar sig att de inte kommer att kunna nå sina ursprungliga mål. Major Kong vill inte ge sig så han beslutar att de ska ta sig till ett annat mål, som ligger närmare. När bombplanet närmar sig målet gör sig besättningen redo att bomba. Men de stöter på problem – bombluckorna vill inte öppna sig. Kong tar saken i egna händer och klättrar ned för att öppna dem manuellt. Han lyckas och när bomben faller mot marken sitter han gränsle över den med cowboyhatten i näven och tjuvar av glädje. Ett kärnvapenmoln tornar upp sig.

I Pentagon har Dr. Strangelove en plan för hur det går att undgå domedagsmaskinens effekter. Det blir en uppvisning med nazistiska förtecken. Hans idé är att livet kan fortgå under jorden. Om ett urval av befolkningen i hundra år gömmer sig i en underjordsgrotta går det att rädda människorasen. Hans högerarm åker av misstag upp i Hitlerhälsningen och han kallar presidenten för Mein Führer. När presidenten undrar vilka som ska ned i grottan menar Dr. Strangelove att det bara är att låta en dator plocka ut folk utifrån faktorer som ungdom, hälsa, sexuell fertilitet, intelligens etc. Tio kvinnor på en man bör det vara och kvinnorna måste dessutom vara vackra för att männen ska vilja ha dem.

Medan presidenten och hans män diskuterar med Dr. Strangelove smyger den ryske ambassadören sig iväg för att fotografera den stora tavlan i krigsrummet – alltmedan Turgidson poängterar vikten av att vara på alerten mot ryska konspirationer.

Exalterad av sina planer reser sig plötsligt Dr. Strangelove ur sin rullstol

och utropar: ”Mein Führer, jag kan gå”.

Domedagsmaskinen briserar och till tonerna av Vera Lynn, som sjunger ”We’ll Meet Again” ser vi upprepede atombombsmoln.

Historien om filmen

Dr. Strangelove är baserad på romanen *Red Alert* av Peter George. Romanen är en seriös skildring av hur lätt ett kärnvapenkrig skulle kunna sättas igång av misstag. Författaren Peter George var löjtnant och navigatör inom Royal Air Force under andra världskriget och ville med sin roman propagera mot kärnvapen. Stanley Kubrick såg snart det absurda i historien, la till karaktären Dr. Strangelove och förvandlade i samspel med medförfattaren Terry Southern filmen till en satir. Icke desto mindre är det ett skrämmande ämne filmen behandlar. Kanske så skrämmande att det enda sättet att hantera det är att få skratta åt det.

Dr. Strangelove i verkligheten

Dr. Strangelove är en satir med verkliga förtecken. Den som såg filmen då den kom 1964 kunde förstås, i större utsträckning än vi kan i dag, dra direkta paralleller till verkliga företeelser i USA och världen. Därför är det på sin plats att rekapitulera läget i USA under 60-talet.

Ända sedan de första atombomberna (och de hittills enda som fällts i krig) fälldes över Hiroshima och Nagasaki 1945 har oron funnits för att krig ska kunna sättas igång till följd av mänskliga eller tekniska misstag.

Dr. Strangelove hade premiär bara ett par år efter Kubakrisen, händelserna då världen stod på randen till ett kärnvapenkrig. Bakgrunden till krisen var att Sovjetunionen 1959 började leverera vapen till det kommuniststrävande Kuba, vilket naturligtvis var ett bra sätt för stormakten i öster att flytta fram sina positioner i det kalla kriget. Då det amerikanska försvaret i oktober 1962 upptäckte avfyrningsklara kärnvapenmissiler utplacerade på Kuba reagerade USA, med president John F. Kennedy i spetsen, kraftfullt. Men för att Sovjetunionen skulle dra tillbaka sina kärnvapen från Kuba krävde den dåvarande ryske premiärministern Nikita Chrusjtjov att USA skulle nedrusta i Turkiet, där de hade raketbaser. Detta ville USA under inga omständigheter gå med på. Till slut lyckades man genom förhandlingar lösa krisen.

Som en följd av händelserna träffades en mängd avtal med avsikt att öka säkerheten i världen och minska riskerna för ett oavsiktligt kärnvapenkrig. Till

exempel upprättades Heta linjen – den direkta telelänken mellan Moskva och Washington.

Under det kalla kriget fanns det inom USA en rädsla för kommunismen inom det egna landet. Det gick så långt som att personer med vänsterradikala eller socialistiska sympatier utsattes för politisk förföljelse, så kallad McCarthyism. Det var inte ovanligt att medlemmar i det amerikanska kommunistpartiet misstänktes för att vara ryska agenter och därigenom ett hot mot USA:s säkerhet. Rädslan för kommunismen var förstas överdriven och irrationell. Filmens general Ripper, som är övertygad om att kommunisterna håller på att orena de amerikanska kroppsvätskorna, är en karikatyr, men har alltså verkliga förebilder.

Även rollkaraktären Dr. Strangelove är en karikatyr på de tyska framstående ingenjörer som kom till USA efter andra världskriget. Tyskland låg långt framme i kärnvapenutvecklingen, men hade under andra världskriget inte själva fått fram några atombomber. Efter krigets slut var det intressant för såväl Sovjetunionen som USA att knyta de tyska experterna till sig. Dessa tyska forskare blev sedan ryggraden i det amerikanska rymdprogrammet. Den mest kända var Wernher von Braun, en tysk raketkonstruktör, som sedermera blev amerikansk medborgare och, under 1950-talet, chefskonstruktör för den amerikanska arméns långdistansraketer.

Krig som pojkdrom, sex och krig

Det är inte svårt att hitta sexuella referenser i *Dr. Strangelove*. Filmen tycks föra fram teorin att det finns en koppling mellan krig och manlig sexualdrift.

Namnen på de manliga huvudkaraktärerna är ordlekar med sexanknytning. Namnet Dr. Strangelove refererar till mäns underliga förkärlek för krig och förstörelse. Jack D. Ripper är förstas döpt efter den berömde engelske sexmördaren. General Turgidson har fått smeknamnet Buck, som liksom det svenska ordet bock är en benämning på en övererotisk man. President Muffleys namn är en förvrängning på ordet muff, som är amerikansk slang för kvinnans könsorgan. Ambassadör DeSadeskis namn är inspirerat av Marquis de Sade, som skrev romaner med sexuella förtecken – därav ordet sadism. Mandrake betyder alruna på svenska och är en ört som förr ofta användes som sexstimuli. Kapten Kong är döpt efter King Kong – filmgorillan som kidnappade en kvinna.

De två bomplanen som kopplas samman för bränsleöverföring i filmens

inledning ser ut som om de kopulerar. Jack D. Ripper är bekymrad över sin impotens och bolmar intensivt på sin tjocka cigarr, vilken man förstås kan se som en fallossymbol. Dr. Strangelove lägger fram idén om ett underjordiskt överlevnadsläger, där det ska gå tio vackra kvinnor på varje man för att säkra människosläktets överlevnad. General Turgidson är tillsammans med sin älskarinna då han får telefonsamtalet om de imaginära attackerna. Älskarinnan är för övrigt samma kvinna som vi ser på mittuppslaget i tidningen Playboy, som mannen på bombplanet läser.

Listan över mer eller mindre uppenbara sexuella referenser kan göras mycket lång och den går inte att bortse från. Stanley Kubrick tecknar i sin film mannen som en varelse med framför allt två starka begär – sex och makt kopplat till dödande. Kvinnan blir i denna manliga värld reducerad till ett objekt. Det finns bara en enda kvinna med i filmen och det är Miss Scott. Av det inledande telefonsamtalet att döma är hon uppenbarligen intim med fler personer än general Turgidson. När hon ringer Turgidson då han är i krigsrummet berättar han, i ett samtal fullt av krigstermer, för henne att han visst respekterar henne som en människa och att han en dag ska göra henne till fru general Buck Turgidson – ett namn som gör att hennes egen identitet ersätts av en där hennes viktigaste egenskap är vem hon är gift med.

Den ryske premiärministern använder kvinnor som rekreation. ”Också han är en folkets man, om du förstår vad jag menar”, säger DeSadeski då presidenten ska ringa honom. Naturligtvis förstår presidenten att han är på bordell.

Kriget är som en våt pojkdrom. Farligt, men också härligt för de inblandade. Då presidenten bekymrar sig över hur de ska kunna stoppa bombplanen blir general Turgidson tämligen upphetsad vid tanken på vad hans bombare kan uppnå. De kan förgöra stora delar av Sovjetunionens kärnvapen utan mer än marginella egna förluster.

Sex och makt är oskiljaktliga i *Dr. Strangelove*. Filmens slut med atombombsexplosionerna går att se som upprepade orgasmer – kanske det slutgiltiga uttrycket för manlig potens förmedlad genom hans maskiner.

★ Bilden av mannen som en varelse, vars största begär är sex och makt är förstas förenklad. Diskutera om det finns någon relevans i den mansbild filmen tecknar. Vad kan det i så fall få för konsekvenser att män har dessa begär.

★ Många ungdomar, kanske framför allt killar, spelar mer eller mindre våldssamma dataspel med krig som tema. Varför finns det en tjustning med krigsspel och krigsleksaker?

★ Diskutera bilden av kvinnan i filmen. Har det hänt något med synen på män och kvinnor sedan 1960-talet?

I militärernas värld

Kubrick ger en grov känga till militärerna och den militära mentaliteten. General Ripper på Burpelsons flygbas (burp = engelska för rap) ser fienden överallt och är övertygad om att kommunisterna håller på att infiltrera det amerikanska samhället och orena kroppsvätskorna. General Turgidson flirtar med sin flickvän mitt i krisen, tycker att 10–20 miljoner amerikanska offer är acceptabelt och blir upphetsad vid tanken på en domedagsmaskin och på vilken skada hans bombplan och skickliga män kan uppnå.

Den militära organisationen är toppstyrd och de lägre befäl lyder strikt order, oftast utan att egentligen tänka själva – det är den bild som ges i Dr. Strangelove. När Ripper påstår att landet är utsatt för ett sovjetiskt anfall litar hans underhuggare på honom, alla utom Mandrake som hittar en radio, vilken bevisar motsatsen.

Överste ”Bat” Guano, som skjuter sig in på general Rippers rum efter hans död vet egentligen inte ens varför han är på flygbasen. Han har fått order om att ta sig fram till Ripper och få honom att ta kontakt med presidenten. Han har blint lytt sina auktoritetens order. Inte ens när Mandrake har förklarat situationen för honom inser han riktigt vilka prioriteringar han ska göra. När Mandrake ber honom skjuta sönder Coca Cola-maskinen för att få tag på telefonväxel är han orolig för att få bannor från det stora läskföretaget.

★ Militära försvar är uppbyggda på ett hierarkiskt sätt med befäl av olika grad och befogenhet. Måste det vara så? Diskutera faran med att lita alltför blint till auktoriteter utan att tänka själv.

Maskinerna och vi

Anonyma maskiner – datorer, eller som i *Dr. Strangelove* en domedagsmaskin, kodmottagare, atombomber eller Colaautomater – omintetgör alltmer behovet av mänskliga insatser. Men Stanley Kubricks eget argument tycks vara att ”krig är för viktigt för att lämnas till maskinerna”.

★ Vad händer när människan förlitar

sig och för över "ansvaret" på maskinerna, det må gälla precisionsbombningar eller annat?

Konsten att kommunicera

Kommunikation, eller snarare bristen på kommunikation, är ett tydligt tema i *Dr. Strangelove*. En stor del av dialogen utväxlas per telefon eller radio. Ordern att genomföra plan R skickas till bombplanen via en speciell radio som behöver en trebokstavskod för att föra fram meddelandet. General Ripper är den ende som kan koden och kan återkalla flygplanen – en riskabel situation, eftersom det visar sig att han har blivit "lite lustig i huvudet".

Men problemen fortsätter även när Mandrake har lyckats lista ut koden. Radiomottagaren på major Kongs B52:a har förstörts i eldsvådan, vilket gör att den inte kan ta emot återkallningskoden. Helt omedvetna om domedagsmaskinen och om att presidenten beordrat reträtt fortsätter alltså Kong och hans besättning mot sina mål – med följden att domedagsmaskinen utlöses och förgör allt liv på jorden.

Telefonsamtalen mellan de båda stormakternas överhuvuden är också problematiska. Till att börja med kan inte presidenten höra vad premiärministern säger eftersom det spelas hög musik i bakgrunden. För att sedan kunna ge flygförsvarshögkvarteret i Omsk alla nödvändiga uppgifter om bombplanen och dess mål frågar han premiärministern efter telefonnumret dit. Premiärministern föreslår då att han ska ringa nummerupplysningen i Omsk.

Även Mandrake har problem med telefoner. Han behöver snabbt kontakta Pentagon för att ge dem koden. Men alla telefonlinjer är döda, han saknar växel till mynttelefonen och Pentagon tar inte emot betalsamtal.

Den största kommunikationsblundern av alla är förstås att premiärministern inte har berättat för någon om domedagsmaskinen. Den är till ingen nytta om den är hemlig, vilket *Dr. Strangelove* påpekar.

I vår vardag ställs vi alla inför liknande kommunikationsproblem, men det får då knappast så ödesdigra konsekvenser som i filmen.

Att det är viktigt med kommunikation erfor stormakterna under det kalla kriget. Därför inrättades 1963 den heta linjen, telelänken där meddelanden 24 timmar om dygnet ska kunna skickas mellan Moskva och Washington. År 1971 träffade Sov-

Turgidson med "Miss Foreign Affairs".

jetunionen och USA ännu en viktig överenskommelse. Vid provskjutning eller eventuella olyckshändelser ska parterna informera varandra om vad som är på gång. Detta för att minska risken för att de tolkas som anfall och därigenom kan utlösa ett kärnvapenkrig av misstag.

★ Diskutera varför det är så viktigt att olika länders statsöverhuvuden snabbt kan få tag i varandra vid en krisituation.

Dr. Strangelove i dag

Att ett anfall ska bemötas med vedergällning är lika självklart i *Dr. Strangelove* som det var för president George W Bush då World Trade Center och Pentagon den 11 september 2001 utsattes för världshistoriens största terroristattacker. Skjuter de på oss så skjuter vi på dem – det tycks vara krigets överenskommelse. Att som bibeln förespråkar "vända andra kinden till" är inte att tänka på när det kommer till så allvarliga situationer som anfall och attacker.

Men som i alla krig blir det den lilla människan som får lida på grund av höjdarnas maktspel. Antalet civila dösoffer brukar bli förskräckande högt i krig och så tycks det även bli i det nu pågående kriget i Afghanistan. Det är naturligtvis inte "meningen" att oskyldiga ska dödas, men oundvikligt eftersom bombers precision sällan är exakt. Det går heller inte att låta bli att spekulera i om de som sitter vid makten resonerar efter principen "lite svinn får man räkna med". I *Dr. Strangelove* tycker general Turgidson att 10–20 miljoner amerikanska offer är acceptabelt.

★ Är vedergällning det enda möjliga svaret på ett anfall? Skulle det inte gå att lösa en konflikt med hjälp av diplomati och förhandlingar?

★ Går det överhuvudtaget att försvara

att civila dödas i ett krig?

★ I filmen parafraiserar general Ripper den franske premiärministern Clemenceaus uttalande att krig är för viktigt för att lämnas till generalerna med ett "Krig är för viktigt för att lämnas till politikerna". Vilken eller vilka teser om kriget inneboende mekanismer vill Stanley Kubrick driva i *Dr. Strangelove*?

Musik

En hel del av musiken i *Dr. Strangelove* är populära sånger från tidigare krig. Under inledningsscenen då vid ser bombplanen tanka på hög höjd spelas Try a Little Tenderness, en sentimental sång med en text som föreslår att män ska visa lite ömhet mot sina kvinnor. Liksom We'll meet again var läten en hit i Storbritannien under andra världskriget. We'll Meet Again sjunges av Vera Lynn till de upprepade kärnvapenexplosionerna i filmens slut.

När vi ser interiörerna från B52:an spelas When Johnny Comes Marching Home, vilket är en sång från det amerikanska inbördeskriget.

★ Vad får det effekt att använda musik som redan väcker starka associationer hos en tittare?

PRODUKTIONSUPPGIFTER

USA & Storbritannien 1964

Manus: Stanley Kubrick, Peter George och Terry Southern efter romanen "Red Alert" av Peter George

Regi: Stanley Kubrick

Foto: Gilbert Taylor

Klippning: Anthony Harvey

Musik: Laurie Johnson

I ROLLERNA

Kapten Mandrake – Peter Sellers
President Merkin Muffley – Peter Sellers
Dr. Strangelove – Peter Sellers
General Jack D. Ripper – Sterling Hayden
General Buck Turgidson – George C. Scott
Major Kong – Slim Pickens
Ambassadör DeSadeski – Peter Bull
Miss "Foreign Affairs" Scott – Tracey Reed

TEKNISKA UPPGIFTER

Speltid: 94 minuter

Format: Vidfilm

Ljud: Optisk mono

Censur: Från 11 år

Svensk premiär: 13.4.1964

DISTRIBUTION

Svenska Filminstitutet, Box 27 126, 102 52 Stockholm Tel. 08-665 11 00, fax 08-661 18 20 www.sfi.se